

[Holstein.]
 udarbejdet et Forslag til en saadan Reform. Socialdemokratiet ønsker altsaa eller stiller sig i hvert Fald i høj Grad velvilligt til en saadan Reform. Det ærede Medlem, der paa det juridiske Omraade er Ordfører for det radikale Venstre, ønsker ligeledes eller stiller sig i hvert Fald i høj Grad velvilligt til en saadan Reform. Mig bekendt er der ikke nogen indenfor det konservative Folkeparti, som ikke anerkender Berettigelsen og Betimelighedem af en saadan Reform. Og en juridisk Professor, Professor Vinding Kruse, hvis Tale paa et Juristmøde i Stockholm det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen citerede, har jo udtrykkeligt fremhævet Betimeligheden af en saadan Reform. Og jeg kunde tænke mig, at den højtærede Justitsminister i Virkeligheden ogsaa var enig med Professor Vinding Kruse og det ærede Medlem Hr. Steincke paa dette Omraade. Kunde der da ikke blive givet Tilsgagn om, at dette Spørgsmaal vil blive taget op og ikke vedblivende kun skal være henvist til de fromme Ønskers Arkiv.

Justitsministeren (Rytter): Man er fra flere Sider fremkommet med en Kompliment til Udvalget og til den Dommer, som man fra Ministeriets Side har stillet til Disposition for Udvalget. Jeg kan fuldt ud slutte mig til disse Komplimenter. Det forekommer mig ogsaa, at Betænkningen her er udarbejdet paa en Maade, som det vilde være ønskeligt, at man i Fremtiden fulgte, jeg er derfor ganske enig med det ærede Medlem Hr. Povlsen, Betænkningen er let overskuelig. De enkelte Medlemmer, som ikke har været med i Udvalget, har ellers ofte Vanskelighed ved at følge med i en saa stor Betænkning; men denne volder ikke noget Medlem Vanskeligheder. Jeg maa derfor ogsaa complimentere Formanden for den heldige Haand, hvormed Betænkningen er affattet.

Den højtærede Udvalgsformand udtalte, at han ikke vilde bebrejde Ministeriet, at det har rettet forskellige Ting i det oprindelige Forslag. Nej, det kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem ikke vil bebrejde Justitsministeriet, da vi har handlet efter Ordre af Udvalget, og det er jo sjældent, at man bebrejder den, der udfører en Ordre, at han har gjort det. Det ærede Medlem sagde derimod noget, som jeg vil pointere lidt stærkere, da det maaske vil komme til at spille nogen Rolle ved Optrækningen. Den ærede Formand for Udvalget sagde, at han gik ud fra, at Justitsministeren paa de Punkter, hvor det var nødvendigt, rettede

visse Udtryk i denne Lov, f. Eks. Udtryk, som var blevet forandret i senere Love. Jeg er enig med det ærede Medlem heri, men paa den anden Side vil jeg dog pointere mit Standpunkt, som er det, at man bør ikke ændre i en Lov, uden at der er Lovhjemmel til at ændre i den. Jeg forstaa derfor Formanden for Udvalget saaledes, at denne Lovhjemmel skal man ikke blot søge gennem Retsplejeloven, men i andre Love, eventuelt i de Love, der f. Eks. har forandret visse Benævnelser. Ellers forekommer det mig at være for farligt, at gaa for langt ud.

Med Hensyn til selve Sagen er der et Spørgsmaal, som har været stærkt fremme, nemlig Spørgsmaalet om Offentlighedsprincippet. Vi har vistnok alle været Tilhængere af Offentlighedsprincippet, og vi synes ogsaa alle, at vi i mange Sager har set, at man er kommet til at gaa alt for vidt i Retning af Offentlighed. Nu tror jeg ikke, at man straks, naar saadan en stor Lov er gennemført, maa tage alt for alvorligt og tungt paa, hvad der kan komme frem; for det kan ikke undgaas, at der i Begyndelsen viser sig mange Ulemper. Jeg vil f. Eks. blot nævne Forholdet mellem Defensor og Anklager. Alene det er et stort Spørgsmaal. Er det rigtigt, at en Defensor gaar mere i Brechen for den skyldige, end han mener, at vedkommende fortjener? Lad os f. Eks. tage en Barnemorderske. Skal en Defensor søge at faa hende frikendt, selv om han føler sig overbevist om, at hun er skyldig? Det er der nogle, der mener, de skal. Jeg tror, det er en Fejl. Ligesom Statsadvokaten ikke skal gaa længere i sin Anklage, end han mener er rigtigt, saaledes mener jeg ogsaa, at en Defensor ikke bør gaa videre, end han mener, at den anklagede fortjener. Defensor kan fremføre alle de formildende Omstændigheder, men han bør efter min Mening absolut ikke gaa over til at procedere paa vedkommendes Frifindelse, naar han føler, at vedkommende er skyldig.

Jeg tror, at en stor Skavank ved Offentlighedsprincippet er Forholdet til Pressen. Der maa jeg sige, at jeg ikke er af den Anskuelse, at en Presselov ordner alting. En Lov ordner nu en Gang vanskeligt den Slags vanskelige Forhold. Jeg kunde snarere tænke mig at gaa en anden Vej, som vi ogsaa er slaaet ind paa i Justitsministeriet. I Maj Maaned anmodede vi Rigsadvokaten, Politidirektøren i København og Statsadvokaterne om at fremkomme med et Forslag om, hvorledes vi skulde ordne Politiets og Statsadvokaternes Forhold til Pressen, saaledes at vi fik ensartede Regler. Naar vi nu har udarbejdet disse Regler, er det min Mening at hen-